

PRECS I PREGUNTES

Crits que costen diners

Tot aquest enrenou amb els actes de la Diada té una explicació única: Pasqual Maragall no vol que l'escriassin durant l'ofrena a Rafael de Casanova. És això i prou, no hi ha res més.

El que no sabem mai és quants diners ens costarà als catalans que aquesta persona no hagi de sentir quatre crits durant cinc minuts un cop l'any. La paradeta de la Ciutadella, amb els Mossos d'Esquadra amb uniformes nous, les actuacions de no sé quanta gent, les banderes, les recepcions, la polseguera dels cotxes oficials.... Tot això únicament perquè aquest senyor —que, per cert, no pot estar descontent del tracte que rep per part dels contribuents— no tingui cap incomoditat auditiva que el molesti.

Doncs res, paguem-ho sense protestar. Ara bé, aleshores que no ens vingui el conseller d'Economia dient que la sanitat està al llindar del caos i que hem de pagar un impost més amb la benzina. Ni voldrem veure nens escolaritzats en barracons a l'escola pública. O retallades en les pensions miserables que reben les vídues i els pensionistes que malviuen com poden en aquest país.

Jordi Pujol va ser president de la Generalitat durant vint-i-tres anys i va escoltar vint-i-tres vegades les escridassades sense que mai ningú el sentís queixar-se, ni a ell ni a Alberto Fernández, per cert. A partir d'ara, no. La Diada serà diferent i Pasqual Maragall podrà enviar els d'ERC perquè siguin ells els que escoltin els crits de "botiflers!" dels tres-cents de sempre.

Diuen els membres del tripartit que a Catalunya s'ha superat la divisió entre nacionalistes d'una banda i l'altra i ara només hi ha guerra i dreta.

Doncs no sé, aquest estiu jo veig molt deixats anar a Maragall i Piqué. Deuen ser imaginacions meves.

Salvador Cot

La crònica

La relació del Principat amb les Balears, i la de Maragall amb Ausiàs March

Dilluns, 16 d'agost

El Conseller en cap de la Generalitat de Catalunya, Josep Bargalló, obre oficialment la XXXVI edició de la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent. Afirmar que el Govern de les Illes Balears, amb Jaume Matas al capdavant, està fent córrer el rumor que Bargalló és el responsable que no arribi a les Illes l'energia elèctrica generada per la Central Nuclear de Vandellòs. Bargalló reconeix que, en la reunió entre els dos governs que es va celebrar al juliol, ell va plantejar alguns dubtes sobre la proposta de l'executiu balear de rebre més energia elèctrica, ja que podia contradir la proposta catalana d'energia. Però afirma que no va ser l'únic conseller que va posar peròs ni el tema va quedar definitivament tancat. També va anunciar que l'Institut Ramon Llull modificarà els seus estatuts per tal que hi participe també Andorra.

Dimarts, 17 d'agost

Turisme de borraçera. La consellera d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Montserrat Tura, afirma, després de greus incidents als carrers de Lloret, que "caldría tancar aquest tipus d'establiments que fan que a Lloret de Mar es concentri el turisme de borraçera". Té certa raó que hi ha un turisme etílic a Lloret, com n'hi ha a Benidorm, en molts llocs de la costa i, fins i tot, ha arribat a Barcelona en la modalitat turística de comiats de solter/a. Tot el sector turístic se li tira a sobre i li demana prudència en el mes més turístic. Temen que això pugui arribar fins i tot a mitjans de comunicació estrangers i transmetre una idea falsa dels atractius de Lloret i, per extensió, de Catalunya. Potser ha estat políticament incorrecta, però la indústria turística no hauria de posposar la reconversió d'aquesta oferta o, veritablement, en patirà les conseqüències.

Dimecres, 18 d'agost

Menorca vol entrar al Llull. El conseller d'Educació i Cultura del Consell Insular

de Menorca (CIM), Mateu Martínez, diu que el CIM vol formar part de l'Institut Ramon Llull, lamenta que la Generalitat de Catalunya li posés fàcil la sortida del Llull al Govern Matas i reclama que hi tornen. També l'Obra Cultural Balear i la Universitat de les Illes estan disposades a col·laborar amb aquest institut, la tasca del qual és difondre arreu del món la cultura catalana.

Les respostes del Govern Balear. Segons la vicepresidenta i portaveu de l'executiu de Jaume Matas, Rosa Estaràs, va ser el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, qui va difondre que Bargalló s'oposa a cedir energia de Vandellòs a les Illes. Estaràs ratifica que Bargalló, efectivament, s'hi va negar en la reunió dels dos governs celebrada al juliol i que Maragall, en aquell moment, reaccionà amb "sorpresa i incredulitat". Així, Estaràs ho redueix tot a "crisis internes entre formacions polítiques d'un mateix Govern".

Per la seva banda, el conseller de Cultura del Govern de les Illes, Francesc Fiol, demana al Consell Insular de Menorca que no entri a l'Institut Ramon Llull, exigeix una "mínima lleialtat institucional" i recorda a Mateu Martínez, que havia demanat la integració del CIM al Llull, que "la competència sobre la promoció de la cultura de les Balears a l'exterior és del Govern de les Balears".

Ni mengen ni deixen menjar.

Serra diu que el tripartit "ho vol tot". El secretari autonòmic de Cultura i Política Lingüística, David Serra, home de la màxima confiança de Francesc Camps i un dels majors representants polítics del PP cristià al País Valencià, ha tornat a invocar el blaverisme. Aquest costum ja caracteritza de manera clara de fa temps l'entorn del president de la Generalitat, que sembla que no vol deixar escapar els vots d'un sector social que considera, d'alguna manera, rendible.

El diari *Las Provincias* va publicar el dimarts dia 18 que en un anunci pagat pel Govern de Catalunya en una edició

A dalt, acte d'inauguració de la Universitat Catalana d'Estiu d'enguany, en què Josep Bargalló, conseller en cap de la Generalitat de Catalunya (a la dreta), acusà Jaume Matas, president del Govern balear, de llançar falses acusacions sobre ell. A sota, Pasqual Maragall, president de la Generalitat de Catalunya. El Govern valencià no vol que aquest reivindicque el poeta saferenc Ausiàs March.

internacional del *Herald Tribune*, s'incloïa el País Valencià dins del domini lingüístic del català. El rotatiu insistia a criticar que l'anunci "s'apropia d'autors valencians com Ausiàs March".

Serra, després de llegir la informació en el diari, va fer unes declaracions en les quals manifestava que el Consell de la Generalitat "està totalment indignat per la usurpació per part del Govern de Catalunya del nostre patrimoni per aconseguir els seus objectius polítics". Sense tallar-se ni mica, va qualificar d'immoral "utilitzar el nom i l'obra del nostre millor poeta, Ausiàs March, per fer propaganda política en favor del reconeixement de la llengua catalana com a oficial en la UE". Amb això es referia a l'objectiu de l'anunci, en el qual el Govern de Catalunya demana que el català siga llengua oficial de la UE, i que s'incloga en l'article IV.10 de la Constitució Europea.

El secretari autonòmic va acabar d'atacar el tripartit dient que la seua conducta

és la d'obviar "els valencians" i va deixar en l'aire si "aquest comportament no pot deixar la porta oberta a la creació dels Països Catalans".

En fi, hi ha comportaments atàvics i fantasmals sobre els quals no fa falta afegir res.

Divendres, 20 d'agost

Detinguts, de nou. L'imam de Torrent de l'Horta, l'algerià Abdelkrim Beghadadi, i el sirí Safwan Sabagh, són detinguts per presumpta col·laboració en els brutals atemptats de l'11-M. El primer, a Tavernes de la Vallidigna (Safor), i el segon, a València. Crida l'atenció que tots dos ja van ser detinguts els dies 22 i 23 de març, però van ser posats en llibertat per falta de proves. Cinc mesos després tornen a seure's davant la justícia. Les empremtes de Beghadadi apareixen en un llibre trobat en el pis de Leganés i el número de telèfon de Sabagh en un cotxe localitzat a Alcalá de Henares al juny.

Dones perfectes

Al llarg d'aquest estiu s'ha estrenat una pel·lícula que reflecteix una història curiosa. Una dona acudeix a una xicoteta població i se sorprèn davant del fet que en la major part dels domicilis hi ha mestresses de casa joves, guapes, magnífiques, que comparteixen un aparent i únic objectiu vital: ser permanentment submises i estar atentes a les necessitats, desitjos i imposicions dels seus cònjuges. La forastera descobreix al poc temps que aquestes fèmines perfectes, al dir dels barons, no eren dones reals, eren robots.

A aquesta anècdota cal afegir que, també durant l'estiu, s'ha inaugurat a Londres una exposició que s'anomena "Dones perfectes: trossos i bytes". La mostra parla de les dones virtuals, les que mai no es cansen, ni envelleixen, ni pateixen depressions, que es traslladen d'un lloc a un altre sense queixar-se i sense patir canvis aparents del somriure, el vestit, el tint o el pentinat.

Tan important és aquest fenomen que ja algunes agències de publicitat tenen contractes per a tota la vida amb algunes d'aquestes projeccions virtuals. Què es pot deduir de l'aparent coincidència? Sembla evident que, partint dels valors d'una societat que es declara democràtica i evolucionada, però que continua sent profundament sexista, insolidària i masclista, els barons no renuncien a la dona objecte encara que aquesta siga de plàstic i bytes.

Des de les meues canes, el meu cos Botero, la meua veu, els meus sentiments i el meu intel·lecte de dona real amb un projecte propi no dependent, només se m'acut allò de: "Dones del món, unim-nos!".

Cal exigir el mateix tracte davant de les capacitats, les potencialitats i el pas del temps.

Glòria Marcos

UNA DE TANTES

